

Russlandsvenn!

— Nyhetsbrev fra stiftelsen Kristen Russisk Litteratur —
Nina og Gunnar Gjelstad og Dag Norlin

Juni 2020

Hva tror du disse menneskene har fått?

Aleksander Shokin ser du bare ryggen av.

*Han jobber som kappelan på Speranta Medical Center i Moldova,
og påtok seg en stor ekstra oppgave.*

*På sidene 5, 6 og 7 kan du lese om hva den oppgaven gikk ut på,
og hva disse damene har i posene sine.*

Vi vil ønske dere alle en fin sommer! Hilsen Nina & Gunnar

Kristen Russisk Litteratur

Adresse: Gunnar Gjelstad, Åsrumveien 17, 3242 Sandefjord ❖ **Mobil:** 904 19 401 ❖ **Org.nr:** 981 670 345

E-post: gutsu.nina@gmail.com ❖ **Hjemmeside:** krl.no ❖ **Gavekonto:** 0530 52 88790

For deg som sender gaver fra utlandet, bruk følgende bankinfo:

IBAN-nummer: NO73 0530 5288 790 ❖ **Swift-adresse:** DNBANOKKXXX

Bankens navn og adresse: DNB, Postboks 1600, 0021 Oslo, Norway

Bilulykken

En morgen i desember 2019, kjørte jeg til en kvinne for å hjelpe henne med skorsteinen i huset som trengte øyeblikkelig vedlikehold. Foran meg kjørte mureren som var fagmann i bilen sin, og sammen skulle vi få i stand pipen i hjemmet hennes. Denne damen hadde nylig hatt brann i huset, og etter brannskaden var det derfor nødvendig å få murt opp en ny innebygget komfyr på vanlig russisk måte.

Mureren og bilen hans klarte å komme seg trygt gjennom en kort strekning med nokså ødelagt vei i nærheten av landsbyen Pregrad. Dessverre var jeg ikke fullt så oppmerksom på den ødelagte veistrekningen at jeg havnet

midt i det verste området. Bilen og jeg som sjåfør ble kastet til siden av veien, og rullet rundt på taket to ganger. I denne skrekkslagne omkalfatringen klarte jeg bare å rope: "Hjelp meg Gud! Herre, redd livet mitt ..." Etter at bilen hadde stanset med taket ned, og mens jeg ennå hang i sikkerhetsbeltet, slo jeg av motoren. Mens jeg hang der som et barn i en vugge hørte jeg stemmene til de som kom løpende for å hjelpe meg. De ropte: "Lever du?" Pris til Jesus, det gjorde jeg. Etter at jeg hadde kommet meg ut av bilen og kjent på kroppen min, kunne jeg konstatere at jeg ikke hadde fått en eneste skramme! Det neste jeg så var bibelen min som hadde

blitt kastet ut av bilen og lå der ved veikanten. Jeg kunne bare takke Ham som hadde forlenget livet mitt: "Herre, takk for at bibelen min fløy ut av det knuste vinduet, det kunne da vært meg! Takk for at den møtende bilen ikke krasjet inn i meg. Takk for alle mennes-

Bilvraket med lett synlig bibel liggende forann.

kene som kom og hjalp meg ut." Jeg vitnet til alle rundt meg om at jeg ikke fikk en eneste skramme, takket være min Gud. Jeg fortalte at jeg vanligvis har flere folk i bilen, men at jeg var alene nettopp nå. Jeg sa til menneskene der det var Jesus som reddet livet mitt. Det var noen muslimer der, og jeg fortalte at jeg godt kunne ha blitt kastet ut av bilen og havnet under den og blitt knust, men at den store Jesus reddet livet mitt.

Jeg følte meg tørst og spurte om noen hadde litt drikkevann. En dame på rundt tretti år kom med flasken sin. Til min overraskelse så jeg at hun så veldig trist ut. Jeg spurte hva som hadde skjedd med henne? Hun svarte: "Jeg ble så ute av meg og trist i morges." Jeg spurte henne: "Har du problemer med mannen din?" "Nei", sier hun, "det er min manns søster som plager meg. Min mann er *karachay* (folk med tyrkisk etnisitet), og jeg *russisk*. Vi har vært gift i halvannet år nå, men vi har ingen barn.

Hans søster sier derfor at jeg skal forlate ham, men det vil jeg ikke, jeg er veldig glad i ham."

Jeg rotet litt i den ødelagte bilen for å finne boken "Veien til Kristus". Og jammen, jeg fant den. Samtidig trillet det ut noen epler. Jeg ga henne boken og tre av eplene. Hun brast øyeblikkelig ut i gråt. "Slik en omsorg, det er jo du som trenger hjelp med bilen din, og du tar tid til å snakke med meg. Takk for din trøst og takk for at du har gitt meg håp om ikke å gi opp."

Jeg takker og priser Herren for at det er han som gir visdom til å støtte dem som virkelig trenger det. Med vennlig hilsen og bønn, din bror Peter Rybkin.

PS. Kjære Nina og Gunnar. Har jeg lov til å spørre om økonomisk hjelp til å fikse bilen eller til å kjøpe en annen? Frem til da må jeg være uten bil. Det føles som å være uten hender. Bilen er en fantastisk medhjelper i Herrens verk.

Nye sabbatsvenner

Lørdag 4. april hadde vi 21 gjester i huset vårt. Bare tre var adventister, de resterende var baptister og pinsevenner. De hadde et hav av spørsmål om sabbaten, om hvorfor Guds lov er så viktig. En sønn på 19 år spør moren sin der hos oss: "Hvorfor har du aldri lært oss om helligheten i Guds lov?" Hun svarer: "Tilgi meg sønnen min, jeg har ikke selv vært klar over det." Vi spiste lunsj sammen og hadde

det veldig hyggelig. Vi ble enige om å dra på en felles fjelltur en annen dag. Dagen kom, og vi kjørte rundt landsbyen med bil. Vi kom fram til fjellet og klatret opp til et utsiktssted. Der laget vi bål og fortalte dem historier fra Bibelen. Og igjen fikk vi flere spørsmål. Vanligvis bruker vi sabbatstiden sammen med venner på denne måten.

Hilsen Peter Rybkin

Kjære venner!

Som en del av korona-karantene-reglene er det også her mange begrensinger som fører til mer fattigdom. Jurii fra menigheten og jeg selv meldte oss på som frivillige til utdeling av mat til uteliggere og fattige familier. Kirken vår bevilget penger til 86 matpakker. Fra kommunen fikk vi navn og adresse til trengende familier. De fikk hver sin matpakke, og samtidig delte vi ut en misjonsbok til hver familie. Det viste seg at det finnes familier her i byen med opptil åtte barn, de fleste familiene savnet en far, og de var svært takknemlige for at vi kom!

*Med vennlig hilsen
og bønn
til dere alle!
Hjertet mitt
er med dere!*

*Peter Rybkin,
17. april 2020*

Her står Jurii sammen med to jenter.

Pastor Peter Rybkin står til venstre.

Takknemlige mottagere.

*“Kast ditt brød på vannet,
for med tiden
vil du finne det igjen”*

Alexander Shokin er ansatt som kapellan i Speranta Medical Center i Sarata Noue i Moldova. Han har mottatt 1500 € fra KRL. For dette beløpet ble det kjøpt mat og andre nødvendigheter til dem som er i nød. Han har sørget for hjelp til flere nærliggende landsbyer. Det ble delt ut 130 poser med dagligvarer, 100 poser med personlig hygiene produkter, bleier og

spesiallaken for noen mennesker med nedsatt funksjonsevne. Lister over mennesker som hadde behov ble levert fra ordførerens kontor i de lokale landsbyene. Sammen med produkter ble kristne bøker og aviser distribuert til menneskene. Folk var veldig takknemlige og verdsatte gaven. Organiseringen av dette prosjektet ble ledet av pastor Gudumak Igor sammen med sosio-

*Til og med ordføreren på stedet var med på matutdelingen.
Noen brød måtte deles i to for at alle skulle få.*

nomer fra ordførerkontoret Sarat Noue og Kazandzhik. Folk var veldig takknemlige og æret Gud for hjelpen. Takket være dette prosjektet kan kirken og det medisinske senteret ha flere muligheter for å utføre evangelisk arbeid i landsbyene. Folk ble kjent med oss på en positiv måte og ble mer åpne for kirken vår. Noen mennesker uttrykte et ønske om å skaffe seg en bibel. Mange mennesker har fortsatt ikke en bibel i hjemmet, og vi ønsker å dele Bibelens kunnskap med dem.

Mottoet vårt er: *"Kast ditt brød på vannet, for med tiden vil du finne det igjen"*. Fork. 11,1.

Sanatorium Speranta (ordet *speranta* betyr *håp*) holder seg til prinsippene om sunn ernæring og at maten er medisinen vår. Med tanke på viktigheten av riktig ernæring, startet Sanatoriet sitt eget minibakeri, der det bakes brød av fullkornsmel. Slikt brød er mer næringsrikt og sunt. Den er bakt

Aleksander Sohkin står her til venstre sammen med en medarbeider.

Pastor Igor står til høyre med munnbind som mange andre også bruker i Russland.

Organisering og planlegging er viktige ingredienser i en slik stor oppgave. En stor Ford Transit er også til god hjelp når så mye skal transporteres.

Mye mat trenger stor lagerplass.

i spesielle vedovner. Slikt brød er veldig populært blant pasienter hos oss. Etter slutten av behandlingen kjøper mange pasienter flere brød, noe som markerer at de er tilfredse med slikt deilig brød.

Lederen for Speranta fikk økonomisk støtte til mat til dem som var i en vanskelig situasjon under karantene-tiden, han fikk tilbud om å være med og hjelpe med maten. Han bakte personlig 100 brød, og vi hadde en flott mulighet til å gi folk et brød i hver matpakke som vi delte. Men husk vi hadde 130 matpakker, men bare 100 brød. Derfor

måtte vi kutte noen brød i to og på den måten fikk alle. Noen tok brød i hendene og kysset det som tegn på spesiell takknemlighet. Sammen med matpakken fikk folk også åndelig brød, nemlig boken "Mot historisk klimaks" og avisen "Skulte skatter".

Dette var vår erfaring med å dele ut Sanatoriets brød og oppfylle Skriftens ord: "Del ditt brød med de sultne ..." Jesaja 58,7

Takk for samarbeidet og støtten. Gud velsigne dere alle som støtter oss!
Aleksander

Misjon i Voronezh

av Aleksi Kuket

Hei alle sammen! Åtte dager i januar var et lite misjonsteam i full aktivitet i byen Voronezh. Teamet besto av noen menighetsmedlemmer, samt fire ungdommer som planlegger å bli pastorer,

pluss noen tilreisende evangelister.

I løpet av denne tiden delte vi ut 400 aviser "Skjulte skatter" og "Helsenøkler". Vi solgte flere bøker, de fleste som kjøpte var troende fra andre

Her ser du tre av de fire ungdommene fra Zaoski teologiske seminar som utdanner seg til å bli adventistpastorer.

Her er boksene med "Løfter fra Gud", "ordtak fra Salomo" og "gode juleønsker".
Vær så god, forsyn deg!

protestantiske kirker. Vi solgte mer enn 150 bøker, barnebøker inkludert. Det ble ikke solgt så mange bøker som vi hadde forventet, det ble mange avslag. Men vi mistet ikke motet av den grunn og vi tror at bøkene kom til dem som var mottakelige for budskapet.

For det meste snakket vi med folk på gatene og på de fem store markeds plassene. Vi sto også i parkene og delte ut varm te, og kom dermed i kontakt med mange mennesker. Vi delte ut rundt 100 tekopper med bibeltekster og en link til vår gruppe på det sosiale nettverket "V-kontakt."

Vi var flere ganger i parken med et kunstig juletre. Der var det hengt opp mange konvolutter. Inne i konvoluttene

var det skrevet forskjellige tekster om Jesu fødsel, og forskjellige bønneønsker som folk kunne kjenne seg igjen i. En annen morsom ting vi gjorde var å tilby folk en velsignelse fra forskjellige bokser vi hadde. På en boks sto det "Løfter fra Gud" og på en annen "Ordtak fra Salomos bok" og på en tredje "Ønsker om God Jul og Godt Nyttår" og tilbød dem dermed å ta imot en velsignelse fra Gud. De fleste valgte å ta et ark fra "Løfter fra Gud". Der det var bibelløfter. Etter at de hadde lest løftet hadde vi en anledning til å forklare betydningen av teksten. Noen ganger ba vi sammen med mennesker. Totalt kom vi i kontakt med mer enn 200 mennesker på denne måten. Støtten fra

KRL ble også brukt til å kjøpe klistremerker til tekoppene og klistremerker som jeg vil dele ut til folk som er interessert i å studere de hellige skrifter, samt oppsetting av plakater på steder der unge mennesker samles, der det er lov. Vi kjøpte inn 4000 klistremerker og 1050 visittkort.

Dette opplegget påvirket noen mennesker fra kirken til å begynne å forkynde evangeliet, og sammen planlegger vi ytterligere kreativ evangelisering på gatene i byen vår.

Vi har åpnet en veldedighetsbutikk "Boutique Good", men vi måtte stenge den fordi tillatelsen ikke var helt klar enda. Men vi vil åpne den igjen så snart tillatelsen er klar, i løpet av en måned eller to. Det er flere frivillige fra kirken som er klare til å hjelpe til med arbeidet i butikken.

Slik ser visittkortene og klistremerkene ut. På klistremerkene står verset fra Salme 55,23: "Kast på Herren det som tynger deg! Han skal holde deg oppe." I den russiske bibelen er samme vers Salme 54,22.

Kjære norske givere, tusen takk for deres godhet! Takk for din støtte og ditt offer. Gud ønsker at du ikke skal mangle noe, men se fruktene i din tjeneste. Vi kan ennå ikke se konkrete resultater i

form av dåp. Men vi er engasjerte i å vitne. Resultatene våre er foreløpig i form av kontakter med mennesker som er interesserte i evangeliet.

Hilsen Aleksii Kuket.

Denne misjonsaktiviteten skjedde altså i januar i år. I den russisk ortodokse julefeiringen følger man den julianske kalenderen som plasserer julaften den 7. januar, og ikke som i desember hos oss. Misjonsteamet var så kreative at de fant på å sette opp et juletre med mange løfter fra bibelen som minnet de forbigående om Jesus som vår Frelser.

♥ HAR DU BESØKT VÅR HJEMMESIDE?
krl.no
♥ HAR DU BESØKT VÅR HJEMMESIDE?

“Covid-19-mirakelet”

Du leste sikkert på side 4 om pastor Peter og Jurii som delte ut matpakker til trengende. Nå i skrivende stund får vi denne meldingen fra pastoren.

“**H**ei alle sammen! Som vi skrev tidligere hadde Jurii og jeg meldt oss på som frivillige til å dele ut matpakker i fjellandsbyen vår. Den 16. april møtte vi en kvinne hvis mann ble lagt inn på sykehuset med diagnosen Covid-19. Men vi visste ikke noe om dette da. To dager senere ringte Jurii meg på kvelden og sa at kvinnen ble satt i hjemmekarantene sammen med sin datter og 2 voksne sønner. Legene ba henne umiddelbart lage en liste over hvem hun hadde hatt kontakt med de siste 3 dagene. Hun satte selvfølgelig våre navn på lista. På dette tidspunktet hadde Jurii merkelige symptomer. Både han og kona opplevde at smaken ikke var som før, rett og slett vanskelig å skille mellom salt og søtt.

Legene testet Jurii, men Covid-19-viruset ble ikke bekreftet. Han og kona og de fire tenåringsbarna ble satt i karantene i 3 uker. Etter den siste uken ble ingenting påvist.

Hva skjedde så med meg? Etter at Jurii ringte meg første gang angående kontakten med denne kvinnen, sov jeg ikke hele natten. Jeg kan si at jeg nesten hadde det som Jakob da han tilbrakte hele natten i kamp med Gud. Før det, begynte jeg å føle meg uvel. Jeg forventet at legen ville sjekke meg også. I stedet ga Herren meg nye tanker. Veldig tidlig neste morgen gikk jeg ut i skogen, plukket 3 blad med vill hvitløk (ramsløk) og siterte løftet fra Åp 22,2

der det står at bladene på livets tre er til legedom. Jeg ba og spiste. Siden det ikke var noe “livets tre” i nærheten tok jeg altså ramsløk fra bakken. Det var alt! Alt følte lettere. Etter en time ringte kommunesjefen til meg og sa: “Jeg vet at du hadde kontakt med denne kvinnen. Hvordan føler du deg nå? Din Gud som du tilber vil sikkert hjelpe deg!” Samtalen var til stor oppmuntring for meg. Ja, jeg er helt sikker på at jeg ble frisk ved å be. Gjennom denne mannen styrket virkelig Gud meg. Etter 2 dager fortsatte vi med matutdelingen igjen.

Mannen som kom til sykehuset ble etter hvert utskrevet og er hjemme nå sammen med familien sin. Kona går i en baptistkirke, og hun sa til meg at nå vil vår familie komme til din menighets bønnefellesskap. Hun var veldig inspirert av det faktum at jeg ble så fantastisk helbredet og at “viruset gikk forbi” oss. Smaksansen til både Jurii og kona er kommet tilbake. De er utrolig takknemlige til Gud for dette og regner det som et mirakel. Sykehuset testet aldri meg. Hvorfor vet jeg ikke. Tilsynelatende bestemte Herren seg for å sjekke min åndelige tilstand ... ville jeg få panikk?! Jeg er utrolig takknemlig for denne erfaringen. Jeg takker og synger Hans pris hele dagen nå fortiden.

*Med vennlig hilsen og med bønn,
deres ydmyke venn og bror
Peter Rybkin.*